

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 240/11
23.12.2011. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu koji je podnelo DOO G.I.C.A sa sedištem u N, preko punomoćnika V.S, advokata iz N, za preispitivanje sudske odluke – rešenja Upravnog suda II-1 Up 1/11 od 31.03.2011. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Niš, u predmetu poreskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.12.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca DOO G.I.C.A sa sedištem u N. za ponavljanje sudske postupka okončanog presudom Upravnog suda 19 U.br. 6354/10 (2008) od 18.11.2010. godine, kojom je odbijena njegova tužba protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Niš broj 47-2553/05 od 30.05.2007. godine, kojim mu je kao poreskom obvezniku utvrđena obaveza po osnovu poreza na promet proizvoda - opšti režim za 2003. godinu u iznosu od 1.177.217,20 dinara sa pripadajućom kamatom u iznosu od 291.065,47 dinara, sa rokom plaćanja 01.01.2005. godine i naloženo da izvrši uplatu utvrđenih obaveza kao i da u poslovnim knjigama sproveđe odgovarajuća knjiženja po nalozima iz dispozitiva tog rešenja, da obračuna i uplati kamatu po stopi propisanoj zakonom počev od dana dospeća obaveze do dana uplate naložene obaveze i da po istom postupi u roku od 15 dana od dana prijema rešenja s tim da žalba ne odlaže njegovo izvršenje.

U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja, pogrešno označenim kao zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji je podnet zbog povrede zakona i pravila postupka, podnositac, ponavljajući navode iz tužbe, ističe da smatra da bi njegova tužba bila usvojena da je u postupku imao dokaz – akt Osnovnog javnog tužilaštva u Nišu da je protiv njega postupak obustavljen odnosno da je krivična prijava odbačena, a na osnovu sprovedenih istražnih radnji prevashodno nalaza veštaka, jer su ove činjenice postojale ali se tužilac na njih nije pozvao jer nije znao da je krivična prijava odbačena a postupak obustavljen. Kako se Upravni sud nije upuštao u osnovanost tužbe za ponavljanje postupka već je istu odbacio navodeći da je presuda doneta na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, a ne na raspravi pred sudom, nalazi da je povređen zakon na njegovu štetu i predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači pobijano rešenje. Protivna stranka Ministarstvo finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Niš je na traženje suda dostavio spise predmeta ali nije dao odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja Upravni sud je odluku kao u dispozitivu doneo sa razloga što je našao da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje upravno-sudske postupka. Prema nalaženju tog suda tužba za ponavljanje postupka okončanog odlukom Upravnog suda dozvoljena je samo ako je zasnovana na činjeničnom stanju koje je sud sam utvrđivao što u ovoj situaciji nije slučaj.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka, uz pravilnu primenu odredbe člana 56. Zakona o upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje. Ovo stoga što i prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda nove činjenice odnosno mogućnost da stranka upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju da su te činjenice odnosno dokazi bili izneti ili upotrebljeni u ranijem sudsakom postupku, mogu biti razlog za ponavljanje sudske postupka koji je završen pravnosnažnom presudom ili rešenjem suda samo ako su činjenice utvrđene odnosno ako su dokazi

izvođeni u upravno-sudskom postupku i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovana sudska odluka. Stoga je pravilno ocenjeno da podnositelj zahteva nije učinio verovatnim ispunjenost uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva, isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se tim navodima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda iz pobijanog rešenja o postojanju uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima na osnovu koga je traženo ponavljanje.

Sa iznetih razloga Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 23.12.2011. godine, Uzp 240/11

Zapisničar,

Predsednik veća - sudija,

Radojka Marinković,s.r.

Snežana Živković,s.r.